

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Разград , 05.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесети януари,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ДОРОТЕЯ Е. ИВАНОВА**

при участието на секретаря **ПЕНКА В. ТОЦЕВА**
като разглежда докладваното от **ДОРОТЕЯ Е. ИВАНОВА** Административно
наказателно дело № 20203330200606 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Е. Н. П. от с. Побит камък, против НП № 20-1075- 001293/24.08.2020г. на Началник сектор към ОД МВР- Разград, сектор Пътна полиция, с което на основание чл.178е от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50лв. за нарушение на чл.94, ал.3 от същия закон и на основание чл.185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл.190, ал.3 от същия закон. В жалбата сочи, че НП е незаконосъобразно, постановено при съществени процесуални нарушения, нарушен е материалния закон, тъй като е паркирал пред дома си и поведението му не съставомерно по чл.94, ал.3 от ЗДвП, претендира и наличие на предпоставките по чл.28 от ЗАНН, поради което моли да бъде отменено. В с.з. процесуалният му представител- адв.Събева, поддържа жалбата на посочените в нея основания и моли за отмяна на НП.

Въззиваемата страна – ОДМВР- Разград, при редовност в призоваването не се явява представител в с.з. В депозираното придружително писмо моли жалбата да бъде оставена без последствие и да бъде потвърдено наложеното наказание.

Районна прокуратура – Разград, при редовност в призоваването не се

явява представител в с.з. и не заявява становище по жалбата и по НП.

Разградският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Обжалваното НП е издадено въз основа на АУАН от 04.08.2020г., съставен срещу жалбоподателя за това, че „на 04.08.2020г. около 19:00ч. в с. Побит камък на ул.*****, като водач и собственик на товарен автомобил Рено Мастер с рег.***** паркира неправилно върху тротоара /перпендикулярно на уличното платно/ извън разрешените за това места определени от администрацията или собственика на пътя. Във връзка с чл.186, ал.7 от ЗДвП водача не е заплатил доброволно и в срок наложена глоба по фиш сер.Н/172265 на стойност 20 лв. от дата 17.03.2019г., с което виновно е нарушил чл.94, ал.3; чл.190, ал.3 от ЗДвП“.

Обстоятелствата по акта са изложени и в обжалваното НП, поради което на П. са наложени на основание чл.178е от ЗДвП глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.94, ал.3 от същия закон и на основание чл.185 от ЗДвП глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл.190, ал.3 от същия закон.

Към преписката са приложени и разписка за плащане от Кештерминал, писма, докладна записка, възражение срещу АУАН, разписки за връчване, справка картон на водача, заповеди за определяне на компетентни лица, длъжностна характеристика. Допълнително са представени справка за подаден сигнал на тел.112, АУАН оригинал, глоба с фиш от 17.03.2019г., уведомление, приемо-предавателен протокол.

По делото са разпитан актосъставителят св. В. и свидетелите М. и А., които по същество потвърждават изложените в АУАН обстоятелства. Св. А. се е обадила на тел.112, тъй като паркирания автомобил на жалбоподателя пречи за преминаване по тротоара и няма видимост, като затруднява достъпа до намиращия се непосредствено неин магазин. Пристигнали са св. В. и М., които са констатирали два спрени автомобила пред дома на жалбоподателя паркирани на тротоара перпендикулярно на пътя, като са затруднявали преминаването на пешеходци и нямало необходимото разстояние. При справка с таблета св. В. констатирал, че не е заплатена глоба с фиш от жалбоподателя, поради което му съставил процесния АУАН за нарушения на

чл.94, ал.3 и чл.190, ал.3 от ЗДвП.

Въз основа на така изложените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване акт, а разгледана по същество се явява частично основателна и доказана.

Съгласно дадените от закона правомощия, съдът направи цялостна проверка и констатира, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Същите са издадени от компетентни органи, при спазване на предвидената за това процедура.

От събраните по делото доказателства, съдът намира, че нарушението е установено по несъмнен начин както от обективна, така и от субективна страна. Съгласно разпоредбата на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП "За престой и паркиране в населените места пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Допуска се престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци. " В случая е безспорно, че процесното място, на което е бил паркиран автомобила – тротоар на ул. *****, не е определено от собственика на пътя - Община Разград, като място за паркиране.

В този случай не следва да се изследват останалите предпоставки на нарушената разпоредба – чл. 94, ал. 3 от ЗДвП – допустимата максимална маса на превозното средство, как е било паркирано превозното средство спрямо оста на пътя, разстоянието между паркирания автомобил и сградите. Посочените хипотези, законодателят е предвидил като изисквания към водачите, които паркират превозни средства, само в случай, че за съответния тротоар е определено място за паркиране от съответната община или администрация, докато в конкретния случай не е налице тази предпоставка. Дори и да се приеме, че е допустимо паркирането на тротоара, то същото е

било в пълно противоречие с цитираната разпоредба- товарният автомобил е бил перпендикулярно, а не успоредно на оста на пътя, липсвало е каквото и да било разстояние, като по този начин е създавал сериозна опасност за участниците в движението, не само пешеходци, но и автомобили, предвид липсата на видимост на намиращия се в непосредствена близост вход/изход на магазин.

В НП е налице пълно и точно описание на нарушението и на мястото, на което е извършено – конкретизирано е местоположението на автомобила – ул. Тодор Каблешков, като е пояснено, че същия е бил паркиран върху тротоара, именно за което е бил санкциониран собственика.

Релевантният за приложението на материалния закон факт е този за паркиране върху тротоар на място, което не е определено за тази цел от собственика на пътя или администрацията, която го управлява. Определянето на местата за паркиране върху тротоар става с нарочно поставен знак, т. е. при липсата на такъв, паркирането не е разрешено дори да са спазени останалите въведени с чл. 94, ал. 3 от ЗДвП изисквания. Липсата на такъв знак представлява отрицателен юридически факт, а наличието му благоприятен такъв за наказаното лице, поради което доказателствената тежест е за последното. В хода на производството, жалбоподателят нито е твърдял, нито е доказвал, че мястото е било разрешено за паркиране върху тротоара, т. е. доказателствената сила на АУАН по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП е останала необорена.

При установеният по този начин факт за паркиране върху тротоар на място, което не е определено за целта от собственика на пътя или администрацията, която го управлява, е налице правилна квалификация на АНО на описаното в НП нарушение. При правилно приложение на материалния закон, като е отчетел и особеностите на конкретния случай, наказващият орган е наложил адм. наказание в минималния предвиден в разпоредбата чл. 178е от ЗДвП размер – глоба от 50 лв.

Предвид тези съображения за процесуална и материална законосъобразност на обжалваното НП в тази част, същото следва да бъде потвърдено.

Относно второто нарушение и актосъставителят и наказващият орган са приели, че жалбоподателят има неплатени глоби в срока по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП.

Съдът счита, че неплащането на глоба в срока за доброволно изпълнение не може да бъде санкционирано с нова глоба. Последниците за неспазване на срока по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП има друг характер и се изразяват в предприемане на мерки за принудително изпълнение на задължението и/или налагане на принудителна административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач по реда на чл. 171, т. 1, б. "д" от ЗДвП. Ето защо наказателното постановление в тази част е издадено в нарушение на материалния закон.

В конкретния случай вмененото противоправно поведение на жалбоподателя Е. П. не съставлява административно нарушение. По дефиницията на чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. С оглед на това не всяко неизпълнение на задължение съставлява административно нарушение, а само тогава, когато с конкретното деяние лицето не е изпълнило свое лично законоустановено задължение (действие или бездействие), което произтича пряко и непосредствено от разпоредбата на нормативния акт и което е изрично обявено за наказуемо с този акт.

В конкретния случай жалбоподателят е санкциониран защото не е изпълнил задължението си по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП, според който наложеното наказание глоба се заплаща в едномесечен срок от влизане в сила на наказателното постановление или съдебното решение или определение на съда при обжалване. Систематичното и логическо тълкуване на тази разпоредба сочи, че тя е разположена след като са изчерпателно изброени санкционните норми. В нея не се предвижда наказание налагано по административен ред и тя е свързана с изпълнението на влезлите в сила наказателни постановления.

Неплащането в срок на наложените глоби е обвързано с други неблагоприятни за дееца последици- невъзможност да си възстанови

евентуално отнетите му контролни точки (чл. 158, ал. 1, т. 1 от ЗДвП), а така също и опасност от налагане на принудителна административна мярка "Временно отнемане на свидетелството за управление" на основание чл. 171, т. 1, б. "д" на водач, който управлява моторно превозно средство в нарушение на разпоредбата на чл. 157, ал. 8 от ЗДвП- до заплащане на дължимата глоба.

Въз основа на така изложеното съдът намира, че неплащането на наложени глоби за нарушения на ЗДвП не съставлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, тъй като законодателят не е обявил това деяние за наказуемо, а е регламентирал други последици от противоправното бездействие на водача. Противното би довело до разширително тълкуване на закона, което е в противоречие с основните принципи на наказателното право и не може да бъде споделено. Освен това същото противоречи и с целта на закона заложена в чл. 1, ал. 2 от ЗДвП- Целта на този закон е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

Предвид изложеното в тази част НП се явява незаконосъобразно, противоречащо на материалния закон и следва да бъде отменено от съда.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО НП № 20- 1075- 001293/24.08.2020г. на Началник сектор към ОД МВР- Разград, сектор Пътна полиция, В ЧАСТТА, с която на Е. Н. П. от с. Побит камък на основание чл.185 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл.190, ал.3 от същия закон.

ПОТВЪРЖДАВА НП № 20- 1075- 001293/24.08.2020г. на Началник сектор към ОД МВР- Разград, сектор Пътна полиция В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ, с която на основание чл.178е от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50лв. за нарушение на чл.94, ал.3 от същия закон.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред

Разградски административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____